

ABSTRAKT

Cílem této práce je analýza nespolehlivého vyprávění a jeho motivace ve dvou románech Kazua Ishigura, *Malíř pomíjivého světa* (1986) a *Soumrak dne* (1989) s využitím taxonomií Zuzany Foniokové a Jamese Phelana a Mary Patricie Martin. Ve své teoretické části tato práce zkoumá koncept nespolehlivosti v současné naratologii, dále studuje sebeklam a paměť, dva fenomény, jejichž pochopení je nezbytné pro správnou interpretaci nespolehlivého vyprávění v obou zmíněných románech. Praktická část této práce obsahuje analýzu textových signálů nespolehlivosti, která slouží jako důkaz komplexnosti Ishigurových narativních strategií. Shrnutím této práce je, že vyvrcholení obou textů spočívá v porozumění, respektive vyslovení vlastního sebeklamu, který je primárním zdrojem jejich nespolehlivosti.

KLÍČOVÁ SLOVA

Kazuo Ishiguro, nespolehlivé vyprávění, sebeklam, paměť, *Malíř pomíjivého světa*, *Soumrak dne*

